

Am dasmingaro' mai...

Am dasmingarò mäi cul dè da znär,
in dla cà ca fa spigh cun ill Bandattein,
in dua andäva par truvä me mär
cla viviva par le in du camerein

Passäva in curt, ill piant dal so giardein,
che, teimp indrè, ieran la so allegria,
dès ieran nüd e frëdd. Un passrein
al ma guardäva cun malinconia.

Al so pinsäv, at garè pö al pan trid.
E viätar? Garè pö 'l vos giardiner.
Ma ghi una vita 'dnans, turnarè a riid,
inveci lè...Me mär l' am gniva a ver.

- Mama, che bel profüm, cus' et drè fä?-
-Voi preparät un piatt ad taiadei,
a gò la pasta fàta che taiä,
mangia chemò cun me, ta starè mei! -

-A dröv una tumätisa, dü fonz,
e un po' 'd < profüm >, ca vegna dal noss ort..
Po gò un бүter!...Dèsa, quand la cons,
a l' e una 'mnèstra ca l'arsàna un mort!...

In sal furnell la pasta la cuciva
e me guardäv me mama a fatuiä,
L'er tant me una candela ca finiva,
la stäva pisa par la voluntä.

-Sedat un po, mama, la prepär me,
Quant öv ghet mis? Ma l' et fatt te 'l sfuiö?-
-Gò mis..cusa gò mis...al so almä me...
Ma dèss l'e fàta... mangia e peinsag pö.-

-Gràtag un po 'd furmäi cal ga dà 'd bon,
però sta 'lzer, al custa tanta càr!
E bissa adäsi... bevagh drè un gunon,
l'aiüta a digerì, l' e un bèl amär!-

Dal piatt gniv sö la spira dal vapor,
ca l' am sigäva al näs e po la gula.
Me la güstäva bèle da l'udur.
Me la güstäv du voot, mia vüna sula.

In da cul piccul piatt ad taiadei
ghera 'l profüm, al güst di sintimeint,
ghera al savur ad chi c' ha dat al mei
ad la so vita, seinsa mäi fäs seint.

La s' er sedì, ricord cme fiss adèss,
tàca la stüa, cl'era feina russa,
ma la gäv frëdd, l' era culur dal gèss.
La m' äva datt ad lè l' ültima gussa.

In dl' andä föra me 'm vutäva indrè,
guardäva ill so finestra sarä sö,
al passarein a l'era ancora le
cun i äl avert, ma 'l respiräva pö.

Am dasmingarò mäi cul dè da znär,
in da sla cà 'ch fa spigh cun ill
Bandattein,
in dua andäva par truvä me mär,
cla viviva par le in du camarein...